

РЕШЕНИЕ

№ 1805

гр. София, 19.03.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, I КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 19.02.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Радостин Радков

ЧЛЕНОВЕ: Маргарита Немска

Анета Юргакиева

при участието на секретаря Галя Илиева и при участието на прокурора Емил Георгиев, като разгледа дело номер **11192** по описа за **2020** година докладвано от съдия Анета Юргакиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от АПК във вр. с чл.63, ал.1, изр.2 ЗАНН.

С решение от 20.09.2020 г., постановено по НАХД № 4816/2020 г., Софийският районен съд (СРС), НО, 9 състав е потвърдил Наказателно постановление (НП) № Р-10-121/11.03.2020г. на заместник – председателя на Комисията за финансов надзор (КФН), ръководещ управление „Застрахователен надзор”, с което на Застрахователно дружество (ЗД) [фирма] на основание чл.644, ал.2, предл.2 вр. ал.1, т.2 от Кодекса за застраховането (КЗ) е наложена имуществена санкция в размер на 2000 лева за извършено нарушение на чл.106, ал.3 от КЗ.

Срещу решението е подадена касационна жалба от ЗД [фирма]. Касаторът счита решението за неправилно поради допуснати съществени процесуални нарушения и неправилно тълкуване на материалния закон. Оспорва, че нарушението е извършено в условията на повторност. Поддържа се, че след като в АУАН не са изложени факти и обстоятелства за други, предходни нарушения, незаконосъобразно с НП му е наложена санкция за повторно нарушение. Твърди се и че неправилно е определена датата на извършване на нарушението. Отделно са изложени доводи, че дружеството не е извършило твърдяното нарушение. Счита, че извършеното нарушение се явява маловажно. Иска да се отмени решението и вместо него да бъде постановено друго, с което НП изцяло да бъде отменено или алтернативно – да бъде изменено НП, като

бъде наложена санкция в минимален размер по чл.644, ал.1,т.1 от КЗ. Претендират се разноси. В проведеното по делото съдебно заседание дружеството не изпраща представител.

Ответникът – Комисията за финансов надзор, чрез юрк. Г., оспорва касационната жалба, като я счита за неоснователна.

Заключението на СГП е, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд София–град, I касационен състав, след извършената касационна проверка по чл.218 АПК, установи следното:

Касационната жалба е допустима - подадена е в срок от надлежна страна и срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол.

С процесното НП № Р-10-121/11.03.2020г. ЗД [фирма] е санкционирано за нарушение на чл.106, ал.3 от КЗ - за това, че по претенция № [ЕГН] е поискало допълнителни доказателства с писмо изх. № ОК-545216/27.08.2019г. , за които необходимостта не е можела да се предвиди към датата на завеждане на претенцията, след изтичане на 45 дни от датата на представяне на доказателствата, изискани при завеждането на претенцията. Тъй като нарушението е извършено в условията на повторност, санкцията е наложена по чл. 644, ал.2 от КЗ и е определена в размер на 2000 лв.

При така установената фактическа обстановка Софийският районен съд е приел от правна страна, че АУАН и НП са издадени от компетентни органи, в предписаната форма, при съставянето им не са допуснати съществени процесуални нарушения, спазени са изискванията относно тяхното съдържание и сроковете по чл.34 от ЗАНН. По съществуването на спора е счел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.106, ал.3 КЗ. Софийският районен съд е съобразил, че нарушението е повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Затова е счел, че с НП законосъобразно е била ангажирана отговорността на застрахователя за извършено нарушение при условията на повторност, като не са налице основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН.

Правните изводи на СРС се споделят изцяло от касационната инстанция и не се възприемат развитите в касационните жалби доводи за неправилност на съдебния акт. Фактите по делото са вярно и точно установени от районния съд и са безспорни между страните. Районният съд е извършил обективно, всестранно и пълно изясняване на всички факти и обстоятелства, релевантни за установяване на нарушението и за отговорността на санкционираното дружество, обсъдил ги е и въз основа на това е извел обосновани и правилни изводи.

Обосновано районният съд е приел, че дружеството е осъществило вмененото нарушение на чл.106, ал.3 КЗ, както и че същото се явява повторно, тъй като е извършено в 1-годишен срок от влизане в сила на наказателно постановление, с което на ЗД [фирма] е наложена имуществена санкция за същия вид нарушение. Неоснователни са оплакванията на касатора, че наказанието му е наложено за нарушение, извършено в условията на повторност, без такова да е налице. По силата на § 1, т. 51 от ДР на КЗ, „повторно нарушение” е нарушението, извършено в едногодишен срок от влизане в сила на наказателното постановление, с което е наложено наказание за същия вид нарушение. Видно от събраните по делото доказателства, с НП № Р-10-781/25.10.2017г. на касатора е наложена имуществена санкция за нарушение на чл. 106, ал. 3 от КЗ. Това НП е влязло в сила на 06.07.2019г.,

а процесното нарушение, за което на ЗД [фирма] е съставен АУАН № Р-06-37/21.01.2020г., е осъществено в рамките на една година след това – на 27.08.2019г.

Неоснователни са и възраженията срещу така посочената в АУАН и в НП дата на извършване на нарушението. Датата на извършване на нарушението е тази, на която след изтичане на 45-дневния срок по чл.106, ал.3 от КЗ е изпратено от застрахователя писмото с искане на допълнителни доказателства – 27.08.2019г. Именно тази дата е приета като дата на извършване на нарушението от актосъставителя и наказващия орган.

Що се касае до твърдението за допуснато съществено нарушение при ангажиране отговорността на дружеството в условията на повторност, тъй като в АУАН не били посочени данни за предходно нарушение на дружеството, а това било сторено едва в НП, следва да се отбележи, че се касае за обстоятелства, които са от значение за определяне размера на наказанието, поради което не е необходимо те да бъдат възведени още в АУАН.

Правилни и обосновани са изводите на районния съд досежно наличието на извършено от страна на касатора нарушение на чл.106, ал.3 КЗ, което е безспорно установено по делото. Съдът е изложил конкретни и подробни съображения и относно размера на санкцията, както и относно липсата на основания за прилагането на чл.28 от ЗАНН, които касационната инстанция възприема изцяло.

В обобщение касационната инстанция намира решението на СРС за валидно, допустимо и правилно и като такова следва да бъде оставено в сила.

Предвид изхода на делото, следва да бъде уважено искането на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение за водене на делото пред касационната инстанция.

Водим от горното, Административен съд София – град, I касационен състав

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 20.09.2020 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 9 състав, постановено по НАХД № 4816/2020 г.

ОСЪЖДА Застрахователно дружество [фирма] да заплати на Комисията за финансов надзор юрисконсултско възнаграждение в размер на 100 /сто/ лева.

РЕШЕНИЕТО е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: